

Než i obsah předpisů jazykových svědčí pro stanovisko žal. úřadu. Z § 8 jaz. zák. je patrné, že zákonodárce ve snaze, aby předpisy tohoto zák., součásti to ústavní listiny, byly zachovávané, ukládá státní moci výkonné, aby zevrubněji provádějíc zákon pojala do nařízení také předpisy potřebné k tomu konci, aby se zabezpečilo úspěšné jeho provádění. Podle čl. 97 jaz. nař. pak je povinností dohlédacích úřadů, aby z moci úřední dohlížely na zachovávaní jazykových předpisů a proti činovníkům, jednajícím proti nim, postupovaly kárným řízením bez újmy ustanovení § 25 zák. č. 50/1923 Sb. Tím je v těchto předpisech samých vyjádřena donucující povaha jazykových norem, která i čl. 72 odst. 2 jaz. nař. přísluší.

Právem-li tedy žal. úřad přikládal jazykovým předpisům a zvláště cit. čl. 72 odst. 2 jaz. nař. povahu předpisů kogentních, důvodně také uznal obsah jejich za předmět zájmu veřejného, jemuž by se příčilo, aby uvedené předpisy nebyly dle projevené vůle zákonodárce prováděny, a proto nepochybil ani, když podřídil tomuto veřejnému zájmu neodkladný výkon úředního rozhodnutí, na základě citované kogentní normy vydaného. Zůstal tedy důvod žal. úřadu, že v daném případě není splněna podmínka, že veřejné zájmy nevyžadují okamžitého provedení výkonu rozhodnutí, neotřesen.

Chybí-li pak tento jeden předpoklad § 17 zák. o ss, ob stojí napadené rozhodnutí již z tohoto důvodu, aniž třeba vejíti na zkoumání stížnosti, pokud napadá důvod druhý, jednající o nenahraditelné újmě strany.

Č. 11.692.

Šľachtictvo. — Policajné právo trestné: * Prestupku podľa § 6 odst. 1 č. 1 zák. č. 243/1920 Sb. dopustí sa aj, kto úmyselne a verejne hľadá naznačiť svoje bývalé šľachtictvo inak než užívaním šľachtických titulov, erbov, rádov, vyznamenaní, zákonom zrušených.

(Nález zo dňa 23. januára 1935 č. 9125/31.)

V e c: Dr. Vojtech D. vo S. proti zemskému úradu v Bratislave o priestupek podľa zák. č. 243/1920 Sb.

V ý r o k: Sľťažnosť sa zamietá pre bezdôvodnosť.

D ô v o d y: Napadnutým rozhodnutím — pokiaľ to prichádza v úvahu pre dnešný spor — bol sľ-ľ' uznaný vinným priestupkom § 6 odst. 1 č. 1 zák. č. 243/1920 Sb. spáchaným tým, že dňa 22. mája 1930 predviedol k odvodnej komisii svoje kone do H., ktoré úmyselne opatril na ľavom boku znakom v podobe šľachtickej korunky, čím hľadel naznačiť svoje bývalé šľachtictvo, — a bol sľ-ľ' na základe § 6 odst. 1 a 2 cit. zák. odsúdený k peňažitej pokute 1.000 Kč. V dôvodoch napadnutého rozhodnutia bolo uvedené: Sľ-ľ' nepoprel, že svoje kone úmyselne opatril znakom, ktorý má podobu kruhu, z ktorého vybieha päť papršlekov končiacich napodobením perly a uprostred kruhu sa nachodí písmeno D. Je všeobecne známo, že za starého režimu, kedy bolo šľachtictvo dovolené, užívalo sa k označeniu rôznych stupňov šľachtictva

znaku korunky v podobe rôznych krúžkov alebo polkrúžkov, z ktorých vybiehaly papršky v počtu rôznom dľa stupňa šľachtictva (päť, sedem atď.), ktoré končili napodobením perly. Takými znaky bývalá šľachta opatrovala svoj movitý majetok všade, kde nemohlo byť užité celého erbu. Jestliže tedy sť-l' upotrebil k označeniu svojich koní takéhoto znaku, učinil to práve tak, jako to bolo skoršie zvykom. Ponevác ale dľa § 1 zák. č. 61/1918 Sb. bolo šľachtictvo a veškeré z neho plynúce práva zrušené, bolo zrušené aj právo označovania predmetov spôsobom, ktorý by upomínal na bývalé šľachtictvo. A preto, že sť-l' k označeniu svojich koní užil vedome a úmyselne takéhoto označenia, ktorého povaha jako znaku šľachtického bola poznaná snadno aj tretími osobami, nakoľko dľa výpovedí svedka Jozefa H. si toho všimla i odvodná komisie a jej veliteľ sa vyjadril, že »po 12 ročnom trvaní republiky užívanie takéhoto znaku by malo byť zakázané, je to predsa škandál«, musela byť jeho vina v tomto smere uznaná a obžalovaný odsúdený pre úmyselné a verejné užívanie erbového odznaku svojej býv. šľachtickej rodiny, lebo to učinil len preto, aby tak naznačil svoje bývalé šľachtictvo.

O sťažnosti na toto rozhodnutie uvážil nss:

V § 6 odst. 1 č. 1 zák. č. 243/1920 Sb. sa stanoví: Priestupku sa dopustí a väzením, na Slov. uzamčením, od 24 hodín do 14 dní, alebo trestom peňažitým od 50 do 15.000 Kč budiž potrestaný: kto úmyselne a verejne užíva šľachtických titulov, erbov, rádov, vyznamenaní, ktoré boli zákonom zrušené, alebo kto takým spôsobom hľadá naznačiť svoje bývalé šľachtictvo.

Z doslovu § 6 odst. 1 č. 1 cit. zák. ide tedy na javo, že zákon stíha trestom: a) toho, kto úmyselne a verejne užíva šľachtických titulov, erbov, rádov, vyznamenaní, ktoré boli zákonom zrušené, b) toho, kto »takým spôsobom« hľadá naznačiť svoje bývalé šľachtictvo.

Je tedy spoločnou náležitosťou skutkovej podstaty oboch týchto predpokladov [a) i b)] úmyselnosť a verejnosť jejích spáchania. Rozdiel medzi skutkovými podstatami týchto priestupkov spočíva v tom, že ku skutkovej podstate priestupku uvedeného sub a) vyhladáva zákon, aby pachateľ užíval zákonom zrušených šľachtických titulov, erbov, rádov, vyznamenaní, — kdežto ku skutkovej podstate priestupku uvedeného sub b) nevyhladáva zákon užívania zákonom zrušených šľachtických titulov, erbov, rádov, vyznamenaní, lež skutková podstata tohoto deliktu je podľa zák. daná už tým, že niekto hľadá inak než užívaním zákonom zrušených šľachtických titulov, erbov, rádov, vyznamenaní, naznačiť svoje bývalé šľachtictvo.

Obrat »takým spôsobom« vzťahuje sa zrejme len na oný spôsob spáchania deliktu, ktorý je kvalifikovaný predchádzajúcimi slovami »úmyselne a verejne«. Lebo, keby sa obrat »takým spôsobom« vykladal tak, že sa vzťahuje i na užívanie zákonom zrušených šľachtických titulov, erbov, rádov, vyznamenaní, došlo by sa k záveru, že skutková podstata priestupku uvedeného ad b) shoduje sa so skutkovou podstatou priestupku uvedeného ad a), tedy k záveru, ktorý zákonom zamýšľaný nebol.

Ako je patrné z enunciátu napadnutého rozhodnutia i z jeho odôvodnenia, uznal žal. úrad sť-l'a vinným priestupkom uvedeným svrchu

ad b), lebo žal. úrad vyslovil, že sľadáva skutkovú podstatu priestupku podľa § 6 odst. 1 č. 1 zák. č. 243/1920 Sb. v tom, že sť-l' hľadel naznačiť svoje bývalé šľachtictvo, keď predviedol k odvodnej komisii svoje kone, ktoré opatril odznakom v podobe šľachtickej korunky, ktorým znakom — ako sa to v napadnutom rozhodnutí ďalej uvádza — »bývalá šľachta opatrovala svoj movitý majetok všade, kde nemohlo byť užité celého erbu.«

Sť-l' stojí na stanovisku, že neni tu preto daná skutková podstata priestupku za vinu mu kladeného, že zákon stíha len užívanie zrušených šľachtických erbov, kdežto v danom prípade oný odznak, ktorým sť-l' svoje kone opatril, neni erbom bývalej šľachtickej rodiny sť-l'ovej. Lež v tomto smere nemohol súd dať sťažnosti za pravdu, keď, ako plynie z horejších úvah, pre skutkovú podstatu priestupku uvedeného svrchu ad b) — a jedine pre tento priestupok bol sť-l' napadnutým rozhodnutím odsúdený — zákon nevyhľadáva užívanie zrušeného šľachtického erbu, ale naznačenie býv. šľachtictva iným spôsobom, než užívaním zrušeného šľachtického erbu, ktoréžto posledne zmienené užívanie prevádzané úmyselne a verejne tvoria skutkovú podstatu priestupku uvedeného ad a), pre ktorý však sť-l' napadnutým rozhodnutím odsúdený nebol.

V ďalších vývodoch namieta sť-l, že priestupok, pre ktorý bol napadnutým rozhodnutím odsúdený, je už premlčaný, dovodzujúc v tomto smere, že kone predvedené k odvodu boli 5—6ročné a že, keď ich označil už v jednoročnom veku zmieneným znakom, v dobe učinenia oznámenia od spáchania priestupku už uplynulo viac než 4 roky.

Táto námietka je bezdôvodná už preto, že pre otázku, kedy bol priestupok, o aký tu ide, spáchaný, je rozhodná doba, kedy sť-l' previedol odvodnej komisii kone, opatrené oným znakom, nie však doba, kedy sť-l' kone znakom tým opatril.

Č. 11.693.

Z á v o d n í v ý b o r y: I. Usnesení, jímž rozhodčí komise vyslovuje souhlas s propuštěním člena závodního výboru z práce, není před nss-em naříkatelné. — II. Propuštěný člen záv. výboru není legitimován ke stížnosti na nss do rozhodnutí rozhodčí komise, kterým tato odepřela záv. výboru zásadně právo podávati námítky proti propuštění onoho člena záv. výboru, provedenému se souhlasem rozhodčí komise.

(Nález ze dne 23. ledna 1935 č. 10.652/35.)

P r e j u d i k a t u r a: ad I: Boh. A 9037/31, CCCXXXV/28.

V ě c: Antonín P. ve V. proti rozhodčí komisi podle zákona o závodních výborech v Mor. Ostravě o souhlas k propuštění člena závodního výboru a o jeho propuštění z práce.

V ý r o k: Stížnost se odmítá pro nepřipustnost.

D ů v o d y: Podáním z 21. července 1931 požádalo V.-cké horní a hutní těžařstvo ve V. rozhodčí komisi podle zák. o záv. výborech o souhlas k výpovědi člena dělnického záv. výboru Antonína P. Rozhodčí komise v Mor. Ostravě usnesením z 25. července 1931 žádaný souhlas udělila a v odůvodnění tohoto svého usnesení mimo jiné uvedla, že zák. o záv. výborech ani jeho prov. nař. neustanovuje pro případ udělení